

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๖ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

เรียนสรีรศาสตร์ด้านธรรมะ

(หลวงตาสุบบุหรี) สุบบุหรีนี้หลวงพ่อกอง อยู่วัดโยธานิมิตร ท่านมีนิสัยตลก ตลกไม่หัวเราะนะ ซึ่งขังดี นิสัยแกตลกแต่ไม่หัวเราะ สำคัญอันนี้ อายุเท่ากันกับเรา แก บวชเป็นเณรมาก่อน ก็บวชเป็นพระด้วยกัน อายุเท่ากัน อย่างนี้ละมันเป็นตามนิสัย เป็น เอง มันขลังอยู่ในตัว ท่านรู้สึกมีขลังๆ ไม่หัวเราะนี่สำคัญ เราสุบบุหรีอย่างนี้ไป แกบวช แกกว่าเรา ๑ พรรษา เกิดปีเดียวกันแต่เรายังไม่บวช พอบวชไปนั้นเราก็ไปสุบบุหรี ที่ นี้ท่านบวชก่อนเราพรรษาหนึ่ง เราบวชใหม่ไม่รู้เรื่องชิ พุดหน้าตาเฉยเสียด้วยนะ ไอ้ พระใหม่นี้ละ พุดเคร่งขรึมเสียด้วย บวชมานี้มันสุบบุหรีไปก็มวนแล้ว มันได้มีพินทุ อธิษฐานใหม่ โอ๊ย จะพินทุอธิษฐานอะไรประจำบุหรี โอ๊ย ตายมันต้องอาบัติมาตั้งแต่ วันบวช มันก็วันมาแล้วบวชใหม่นี้

หือ สุบบุหรีจะต้องพินทุอธิษฐานด้วยเหอ โอ๊ย ตายๆๆ ทำทำด้วยนะ จนเรา ร้อนเราเข้าใจว่าเป็นความจริง โธ่ๆๆ ไม่ได้เรื่องได้ราวอะไร บวชมาได้หลายวันแล้วสุบ บุหรีหมดไปก็มวน มันไม่เคยพินทุอธิษฐานเลย มันหาบอาบัติตั้งแต่บวชมา วังนั้นนะ เราก็เลยร้อนเป็นฟืนเป็นไฟ จากนั้นก็ถามละที่นี้ แล้วคำพินทุอธิษฐานว่าไงละ เพียง เท่านั้นมันก็ได้ เอาอีกแหละ ชูอีก บทเวลาจะพุดมันขบขัน มันน่าดีหน้าผากจริงๆ บท เวลาจะพุด มันขู่อ้อแล้ว คำพินทุอธิษฐานมีว่าอะไร อิมัง ควันถมตัง อธิษฐามิ เราโมโห คนหนึ่งจริงจัง แกพุดหน้าตาเฉยนะ

แกเสียแล้วแหละ อายุเท่ากัน ช็อกอง มันเป็นตามนิสัยนะ เวลาพุดนี้เหมือนจริง เหมือนจัง ไม่หัวเราะนี่สำคัญ พุดเหมือนเอาจริงเอาจังจนผู้ฟังเข้าใจไปด้วยว่าเป็นความ จริง ความจริงมันไม่ได้เป็นอย่างนั้น มันพุดตลกเล่น คำพินทุอธิษฐานของหลวงตากอง เอามาชูเรา อิมัง แปลว่า นี้ อิมัง ควันถมตัง อธิษฐามิ ควันถมจมุก อธิษฐามิ เท่านั้นมันก็ ไม่ได้ โธ่ มันน่าโมโห

แกตายแล้วแหละ แกมาหานี้แกพักอยู่บ้านหนองตุ้ม มีครอบครัวเหี้ยเรือนแล้ว ลาไปบวช กลับมาบั้นปลายนี้มาขอผ้าในวัดเรานี่ เพราะผ้ามันไม่อดเราก็ขอให้ ท่านจน ตกใจเหมือนกันนะที่เห็นกองผ้าเรามาให้ โส้ ให้อะไรนักหนา มีเท่าไรก็ให้แหละ ไม่มีก็ ไม่ให้เราก็อ้างนั่น ตั้งแต่นั้นมาก็เลยตายจากกันเลยตั้งแต่วันท่านมาขอผ้า เราเอาผ้าให้ ท่านมาก กองพะเนินเชียว ทั้งผ้าสำเร็จรูป ทั้งผ้าไม่อะไร แล้วมีอะไรว่ามา

เราพุดกลางๆ พุดเป็นอรรถเป็นธรรม ไม่เอนไม่เอียง ไม่เหยียบไม่ยกยอ พุด ตามหลักความจริง บางคนที่เคยมีนิสัยหยิ่งในตัวเองอยู่แล้วก็จะลืมหิว เรามักเตือน

เสมอ หมอนี้ห่างจากพุทธศาสนามากกว่าเพื่อน บรรดาพระราชกรณียกิจต่างๆ หมอรู้สึกจะห่างเหินศาสนาว่าบรรดาประชาชนทั้งหลาย ถ้าเป็นกิริยาที่แสดงออกหมอไม่ค่อยไปเกี่ยวข้องกับวัดกับวา อาจจะมีในใจของว่าเรียนพวกสกลกายซึ่งเป็นหลักวิชาของหมอ เรียนมาเพื่อแก้โรคแก้ภัย ต้องมีความรู้ทางสรีรศาสตร์ได้ดีหมอ แต่ความรู้นี้เพื่อแก้โรคแก้ภัย ไม่ได้แก้กิเลส มันต่างกันอย่างนี้ เรียนแยกแยะสกลกายทุกสัดทุกส่วน ออกมาวิจัยเรียบร้อยแล้ว มันเกี่ยวกับโรคชนิดใด จะควรแก้ไขดัดแปลงด้วยยาชนิดใด หมอจะต้องเรียนไปทางนี้ เป็นแก้โรค

แต่พุทธศาสนาเรียนรู้หลักสรีรศาสตร์แก้กิเลสตัณหา ซึ่งเป็นสิ่งที่เหนียวแน่นมาก สัตว์ทั้งหลายไม่รู้เลย เรียนสรีรศาสตร์แยกแยะสิ่งเหล่านี้จนกระทั่งจิตใจถอนออกถึงความบริสุทธิ์ มันต่างกัน พวกสรีรศาสตร์ที่หมอเรียนเรียนเพื่อแก้โรคแก้ภัยใช้เจ็บไปอย่างนั้น เป็นฝ่ายของหมอ แต่เรียนเพื่อแก้กิเลสตัณหาออกภายในจิตใจนี้เป็นความรู้ทางหลักพุทธศาสนาของพระพุทธเจ้าโดยแท้ ส่วนมากเขาจะไม่เข้าใจ

ใครไปเรียนหมอมาแล้วก็เรียกว่าผ่านทางสรีรศาสตร์ มันเป็นสรีรศาสตร์ผ่านเกี่ยวกับเรื่องโรคภัยไข้เจ็บ ไม่ได้ผ่านหัวใจกิเลสดีหัวใจกิเลสขาดสะบั้นออกจากใจเป็นความบริสุทธิ์ขึ้นมาเช่นพระพุทธเจ้า พระสาวกทั้งหลาย นี่ท่านผ่านอย่างนี้ เรียนสรีรศาสตร์ต่างกัน เรายังพูดไม่ได้เป็นการกระทบกระเทือนกันนะ เดี่ยวเขาจะหาว่าดูถูกเหยียดหยามกัน เราไม่หา เราเอาความจริงมาพูด

หลักพุทธศาสนาที่เรียนสรีรศาสตร์ เพื่อแก้กิเลสตัณหาอาสวะอยู่ในจิตใจซึ่งมันเกี่ยวข้องกับร่างกาย เป็นความผูกพันจิตใจให้เกิดกิเลสตัณหามากขึ้น เช่นหมอคคนหนึ่งมีเมียก็คนก็ได้ อย่างนั้นนะ ถ้าเรียนสรีรศาสตร์ทางด้านธรรมะแล้วปิดอกหมดไม่มีอะไรเหลือเรื่องกิเลสตัณหาเหล่านี้ มันต่างกัน

อันนี้ต้องเป็นภาคปฏิบัติที่พระพุทธเจ้าทรงสอนไว้แล้วมาปฏิบัติ มันถึงจะรู้หลักความจริงได้ เพียงเรียนเฉยๆ ไม่ได้เรื่องได้ราวละเรียนเฉยๆ เรียนไม่แก้กิเลส ท่านสอนเพื่อแก้กิเลสแต่เรียนไม่แก้กิเลส ถือการศึกษาเล่าเรียนมาเป็นความรู้ของตนเองแล้วเยอหยิ่งจองหองไปเสีย ผิดทาง เป็นอย่างนั้น หลักพุทธศาสนานี้เป็นจริงๆ เวลาปฏิบัติไปถึงไหนๆ นี้ความจริงจะออกแสดง ออกแสดงให้เห็นประจักษ์ในตัวเอง ไม่ว่าใครนะ ไม่ว่าพระไม่ว่าฆราวาสถ้าเรียนเรื่องกรรมฐานพิจารณาสกลกายนี้สำคัญมากนะ

พอพิจารณาสกลกายมันมีความชำนาญในการพิจารณา อยู่ในขั้นใดเวลาพิจารณา สิ่งเข้ามาสัมผัสมันจะเข้ามากระทบกับความรู้ที่เรียนมา เช่นผู้พิจารณากำลังพิจารณาร่างกายของตัวเองเป็นซากอสุภ เป็นหนังห่อกระดูกหรือเป็นกระดูกเป็น

ร่างกระดูก ทีนี้เวลาเห็นคนผ่านมาสัตว์ผ่านมาใครผ่านมาเป็นร่างกระดูกไปตามๆ กันหมด นี่เป็นอย่างนั้น คือมันชำนาญภายในใจเห็นข้างนอกมันก็เลยเป็นอันเดียวกัน

ยกตัวอย่างเช่นพระองค์หนึ่งท่านเดินจงกรม ท่านพูดอย่างเป็นธรรมตรงไปตรงมานะ ท่านเดินจงกรมคือกำลังอยู่ในขั้นนั้น ขั้นพิจารณาเรื่องกระดูก หนึ่งห่อกระดูกหลุดลอยออกไปๆ เห็นแต่โครงกระดูกๆ ดูเจ้าของ แล้วพอดีมีผู้หญิงคนหนึ่งเดินผ่านมานี้ท่านกำลังเดินจงกรมอยู่ เขาเดินผ่านไปนี่แล้ว มันก็เป็นแบบเดียวกันกับของท่าน ผู้หญิงคนนั้นกับท่านเป็นร่างกระดูก เป็นโครงร่างของกระดูกเหมือนกัน

ไม่นานนักสามีเขาก็ตามมา ท่านก็พูดตรงดิ่งนะ สามีเขาตามมา เห็นผู้หญิงผ่านไปนี่ใหม่ ไม่เห็น เห็นแต่โครงกระดูก ท่านว่านะ เขียนในตำรา ไม่เห็น เห็นแต่โครงกระดูก เขาก็ถามเป็นโครงกระดูกอย่างไร โอ้ ก็เหมือนคุณเหมือนเรานี้แหละ โครงกระดูกอยู่ในนั้น หนึ่งห่อไว้เฉยๆ นี่ละในตำราบอก บทธรรมที่ท่านแสดงอย่างนี้มีส่วนมากท่านไม่ค่อยแสดง ท่านให้เกียรติโลก ธรรมะท่านไม่ค่อยแสดง

แต่นั้นท่านพูดตามหลักความเป็นจริง โครงกระดูกก็บอกโครงกระดูกไปเลย ที่ท่านรู้ท่านเห็นท่านเพื่อให้เกียรติแก่โลก เห็นผู้หญิงคนนี้ไปไหน เห็นไปนี่เท่านั้นพอ เขาถามแบบโลกเขาเข้าใจใหม่ ท่านก็ตอบแบบโลกเขาไปเสีย นี่เขาถามแบบโลกท่านตอบแบบธรรม เขาถามเห็นผู้หญิงผ่านไปนี่ใหม่ ไม่เห็น เห็นแต่กองกระดูก นี่ท่านตอบแบบธรรม ถ้าท่านตอบแบบเขาแล้ว เห็นไปนี่ละผ่านไปนี่ เท่านั้นก็พอ คือแยกแยะเข้าใจใหม่ละ เป็นอย่างนั้น ในตำรามัน มันเป็นจริงๆ มองดูอะไรมันก็เป็นแบบเดียวกันกับเราพิจารณาเรื่องของเรา มันก็เป็นแบบเดียวกันหมด

ตั้งที่ว่าพิจารณาเรื่องอสุภะอสุภะร่างกายของเรามันเป็นโครงกระดูก เป็นหนึ่งห่อกระดูก สิ่งปฏิภูลโสโครกเต็มเนื้อเต็มตัวเรานี้ มองดูใครมันก็เป็นแบบเดียวกัน ถ้าเราจะพูดตามหลักพิจารณาของธรรมมันก็เป็นแบบเดียวกัน มีสัตว์มีบุคคลที่ไหน มีแต่หนึ่งห่อกระดูกแดงโร่ เป็นอย่างนั้นนะ แต่เวลาท่านพูดท่านไม่เอานี้มาพูด ท่านก็พูดแบบโลกเขาเสีย มันต่างกันอย่างนี้ละ

เรื่องความแยกกายของธรรม ที่จะนำมาใช้ให้เหมาะสมกับสังคมเขานิยมกันอย่างไร ๆ ท่านก็แยกแยะออกมาพูด ถ้าพูดตามธรรมแล้วก็ผิงเลย เห็นผู้หญิงผ่านไปนี่ใหม่ ไม่เห็น เห็นแต่กองกระดูก นี่เป็นธรรม แต่โลกมันฟังไม่ได้ เพราะโลกกับธรรมมันเป็นข้าศึกกัน ในตำรามัน เราเอามาแยกมาแยะดู แล้วเราพิจารณามันก็เป็นอย่างนั้น แต่เวลาเขาพูดจาพาทีกันก็พูดแบบหญิงชายธรรมดาเรา ถ้าพูดแบบธรรมก็มีแต่หนึ่งห่อกระดูกไป คือท่านแยกออกพูด

นี่กำลังให้เขาลอกคลองหน้าวัด เขาเรียกห้วยหมากแข้ง มันผ่านกลางเมืองอุดร
ห้วยนี่นะ เขาเรียกห้วยหมากแข้ง นี่กำลังลอก เพื่อให้ได้น้ำที่สะอาดใช้ เพราะต่อไปนี้จะ
มีฝายน้ำล้น ฝายน้ำล้นจะกักน้ำได้สูง เราจึงได้ทำความสะอาดข้างหน้าให้เรียบร้อย แล้ว
น้ำนี้ก็สะอาด เราจึงให้เขาทำทางหน้าวัดนี้ เมื่อเช้านี้ก็ไปดูอยู่ ให้พร

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

จากเครือข่ายทั่วประเทศ